

VIJESTI IZ SVIJETA ZA DJECU

Drugo tromjesečje 2022.
JUŽNOAFRIČKO-INDIJSKOOCEANSKA DIVIZIJA

Nakladnik
Odjel za crkvene službe
pri Hrvatskoj konferenciji Kršćanske adventističke crkve
Prilaz Gjure Deželića 77, 10000 Zagreb

www.AdventistMission.org
www.adventisti.hr

Urednik
Mario Šijan

Prijevod
Gabrijela Popović

Lektura
Miroslav Vukmanić

Korektura
Branka Vukmanić

Umnoženo u uredu nakladnika, 2022.
Za internu uporabu

Dragi voditelju subotnje škole,

U ovom tromjesečju predstavljamo Južnoafričko-indijsko-oceansku diviziju, koja upravlja radom Adventističke crkve u Angoli, Botswani, Malawiju, Mozambiku, Sao Tomeu i Principeu, Južnoafričkoj Republici, Zambiji, Zimbabweu i sedam otočnih država u Indijskom oceanu, uključujući Komore, Madagaskar, Mauricijus, Majot, Reunion, Rodriguez i Sejšele.

Na tom području živi 215 milijuna ljudi, uključujući 4,2 milijuna adventista. To je odnos jednog adventista na svaku pedeset i jednu osobu.

Ovog tromjesečja dar trinaeste subote predviđen je za šest projekata u tri zemlje: Angola, Malawi i otok Majot u Indijskom oceanu.

Ako želite da vaš subotnjoškolski razred ovog tromjesečja oživi, nudimo vam slike i druga pomagala koja prate svako iskustvo iz misije. Za slike turističkih znamenitosti i koječeg drugog iz zemalja o kojima je riječ, pretražite besplatne zbirke slika kao što su pixabay.com i unsplash.com.

Osim toga, možete preuzeti i PDF s činjenicama i djelovanjima u Južnoafričko-indijsko-oceanskoj diviziji s bit.ly/sid-2022.

Pratite nas i na facebook.com/missionquarterlies.

Možete preuzeti i englesku PDF inačicu časopisa *Vijesti iz svijeta za djecu* (*Children's Mission Quarterly*), dostupnu na stranici bit.ly/childrenmission i *Vijesti iz svijeta za mlade i odrasle* (*Mission Quarterly*), s bit.ly/adultmission. Misijski video uradci dostupni su na adresi bit.ly/missionspotlight.

Crteže vezane uz misiju, koje možete otisnuti i koje djeca mogu obojiti, možete preuzeti s bit.ly/bank-coloring-page.

Ako vam mogu biti od pomoći, pišite mi na mcchesney-a@gc.adventist.org

Hvala vam što ohrabrujete djecu da misle na adventističku misiju!

Andrew McChesney, urednik

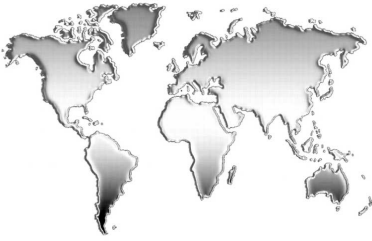
*****

Misijski izazovi

Dar trinaeste subote pomoći će Južnoafričko-indijskooceanskoj diviziji da sagradi:

- ◆ Crkvu i osnovnu školu u Belizeu, u Angoli.
- ◆ Muški internat na Adventističkom sveučilištu u Huambu, u Angoli.
- ◆ Centar za savjetovanje u slučajevima nasilja u obitelji u Lombeu, u Angoli.
- ◆ Osnovnu školu u Luandi, u Angoli.
- ◆ Centar za obuku crkvenih vođa i središte utjecaja na imanju Mzuzu Malawijskog adventističkog sveučilišta, u Malawiju.
- ◆ Centar Bolji život i FM radijsku postaju na otočiću Mayotte.

*****

2. travnja 2022.

Idemo u crkvu!

Zambija

Nešto se čudno dogodilo kad se ujak oženio u Zambiji.

Jeremija, koji je živio s ujakom, probudio se jednog subotnjeg jutra i ustao, misleći kako bi toga dana mogao uživati u opuštajućim trenucima i poigrati se s nekim prijateljima. Ali prije nego što je uspio izaći kroz vrata, njegova nova ujna ga je zaustavila.

“Idemo u crkvu!” rekla mu je.

Jeremija je mislio da se ona šali. Tko bi želio sjediti u crkvi po takvom divnom danu? Proveo je cijeli tjedan radeći i pomažući ujaku u sastavljanju ormara i kuhinjskog posoblja. Jeremija je imao samo dvanaest godina, ali je vrijedno radio svakog dana. Nije pohađao školu od trećeg razreda, kad mu je otac bio teško povrijeđen u prometnoj nesreći i kad se morao preseliti k ujaku.

Nekoliko dana ranije ujak se oženio adventisticom sedmog dana, i sad ga je ona pozivala da pođu u crkvu. On nije htio ići, ali nije htio ni biti nepristojan.

“Ne, otići ću kasnije”, rekao je.

Sljedećeg subotnjeg jutra ujna je ponovno pozvala Jeremiju da pođe u crkvu.

“Idemo u crkvu!” rekla je.

Jeremija nije htio ići, ali nije htio biti nepristojan.

“Kasnije”, rekao je.

Sljedećeg subotnjeg jutra ujna je po treći put pozvala Jeremiju.

“Idemo u crkvu!” rekla je.

Jeremija nije htio ići. Ali kad je otvorio usta, shvatio je da je izgovorio nešto što nije namjeravao.

“Idemo!” rekao je.

Ujna je bila vrlo zadovoljna.

Jeremija je bio iznenađen kad je zaključio da je i njemu drago što je otišao u crkvu. Cijelo subotnje bogoslužje toga dana vodila su djeca. Djeca u zelenim hlačama, bijelim košuljama i sa žutim maramama marširala su kroz crkvu. Djeca u zelenim hlačama, bijelim košuljama i sa žutim maramama pjevala su ispred svih u crkvi. Djeca u zelenim hlačama, bijelim košuljama i sa žutim maramama su se molila. Djeca u zelenim hlačama, bijelim košuljama i sa žutim maramama su propovijedala. Bio je to poseban dan izviđača u crkvi i oni su vodili cijelo subotnje bogoslužje.

Jeremija nikada nije čuo za klub izviđača i poželio im se pridružiti. Svidjela mu se zelena izviđačka odora: zelene hlače, bijela košulja i žuta marama na ramenima. Posebno mu se dopalo subotnje bogoslužje, i on je toga dana odlučio predati svoje srce Isusu.

Sljedeće subote ujna nije morala posebno pozivati Jeremiju u crkvu. Bio je spreman i prije nego što mu je ona mogla reći: “Idemo u crkvu!”

“Idemo!” rekao joj je željno.

Ubrzo se krstio i pridružio mjesnoj adventističkoj crkvi.

Jednog dana mu je dječak iz crkve ispričao o adventističkoj školi Rusangu. Jeremija je više od svega želio pohađati adventističku školu, i zato je molio ujaka za dopuštenje da ode. Ujak se složio.

Danas Jeremija završava dvanaesti razred i ne može biti sretniji. Ali, znate li tko bi mogao bit još sretniji? Njegova ujna.

“Ujna je ponosna što sam član adventističke crkve”, kaže on. “Kad sam kod kuće, uvijek idemo zajedno u crkvu.”

U subotu ujutro ujna rijetko ima priliku reći Jeremiji: “Hajdemo u crkvu!” Još prije nego što otvori usta, Jeremija kaže njoj: “Idemo u crkvu!”

Andrew McChesney

*****

Zanimljivosti

- ◆ Pronadite na zemljovidu grad Monze, u Zambiji, u kojem se nalazi srednja škola Rusangu.
- ◆ Pogledajte Jeremiju na YouTubeu: bit.ly/Jer-Z.
- ◆ Preuzmite slike na Facebooku: bit.ly/fb-mk.
- ◆ Preuzmite misijske postove i kratke činjenice iz Južnoafričko-indijskoceoceanske divizije: bit.ly/sid-2022.

Godine 1903. W. H. Anderson, Jacob Detcha i nekoliko afričkih radnika u Božjem djelu krenuli su od misijske postaje Solusi, u tadašnjoj Južnoj Rodeziji, do Sjeverne Rodezije, u potrazi za prikladnim mjestom za novu misijsku postaju. Nakon putovanja pješice većim dijelom puta, na kojemu je Anderson skoro umro od dizenterije, stigli su na područje kojim je upravljao poglavica Monze, stotinu i šezdeset kilometara sjeveroistočno od glavnog grada Kalomoa. Poglavica Monze dodijelio im je zemljište površine 2.200 hektara, koje je postalo misijska postaja Rusangu. Danas se na tom zemljištu nalazi srednja škola Rusangu.

*****

9. travnja 2022.
Molitve za dijete
Zambija

Koji je vaš omiljeni biblijski događaj? U afričkoj zemlji Zambiji živi majka čiji je omiljeni biblijski događaj izvještaj o Ani, Samuelovoj majci.

Sjećate li se Ane iz starozavjetnog izvještaja? Ona je bila supruga puna ljubavi koja je više od svega željela postati majka. Htjela je imati dijete. Ali nije mogla. Ona i njezin muž su čekali dugi niz godina, ali se dijete nije rodilo. Ana je bila vrlo tužna. U to doba Izraelci su jednom godišnje putovali na bogoslužje u šator od sastanka u Šilo. Ana je bila posebno tužna tijekom tih putovanja. Plakala je i ponekad odbijala jesti.

Tijekom jednog posjeta Šilu Ana je otišla u šator od sastanka da se pomoli za dijete. Kad ju je veliki svećenik Heli je vidio kako plače i moli se, rekao joj je da će joj Bog dati dijete. I Bog je to učinio! Ana je postala najsretnija majka kad je rodila dječaka kojemu su dali ime Samuel.

U Zambiji je jedna majka imenom Marjorie čitala u Bibliji događaj o Ani, i jako joj se dopao. Vidite, i ta majka je imala neispunjenu želju. Nakon što se udala, rodila je dječacića. Ali nakon njega više nije bilo djece. Ona i njezin muž su čekali. Godinu dana. Dvije godine. Pet godina. Deset godina.

Ljudi su joj počeli postavljati pitanja.

“Zašto nemaš više djece?” upitala ju je prijateljica.

“Tako je kako je”, odgovorila je. “Bog će učiniti.”

Ljubazna susjeda predložila je majci da ode u bolnicu na pregled.

“Možda ti liječnik može pomoći”, rekla joj je.

“Ne, tako je kako je”, rekla je majka. “Bog će učiniti.”

Netko je majci čak predložio da posjeti vrača. “Vrač ti može dati čudotvornu biljku”, rekla je. Ta je majka htjela dijete, ali je znala da joj vrač ne može pomoći. Nije vjerovala vračevima. Ona je vjerovala nebeskom Bogu i bila je sigurna da joj samo On može dati dijete.

“Ne”, rekla je majka. “Bog će učiniti.”

Događaj s Anom ulio je majci nadu. Ana je bila žena koja se molila i nikada nije odustajala od moljenja. I afrička majka se molila. Molila se trinaest punih godina. I otac se molio s njom. “Bože, daj nam drugo dijete”, molili su se.

A onda je jednog dana majka primijetila da je nešto bilo drukčije. Bila je trudna! Majka i otac su odmah kleknuli na molitvu zahvalnosti.

“Hvala Ti, Bože!” molili su se.

Nekoliko mjeseci kasnije majka je rodila dječaka. Ona i otac su mu dali ime Čelela, što na njihovom jeziku tonga znači “vrijedi”.

Ubrzo je majka rodila i drugog dječaka. To dijete je dobilo ime Čakondela, što znači “neka bude tako”. Danas je ta majka vjerojatno najsretnija majka u Zambiji. Ima tri dječaka i svi oni vole Isusa.

“Bog je izvanredno blagoslovio moju obitelj”, svjedoči ta majka. “Jednostavno smo morali biti strpljivi. Kad od Boga zatražite u vjeri nešto dobro, On će vam dati i više od onoga što biste mogli poželjeti.”

Majka Marjorie Chisonga predaje ekonomiju domaćinstva i prehranu u srednjoj školi Rusangu, koja se nalazi na zemljištu na kojem je američki misionar William Harrison Anderson uspostavio prvu adventističku misijsku postaju u Sjevernoj Rodeziji (danas Zambiji), 1905. godine. Misijski darovi podržavaju Andersonov rad i još uvijek pomažu u širenju Radosne vijesti preko misionara. Hvala vam na misijskom daru.

Andrew McChesney

*****

Zanimljivosti

- ◆ Pronadite Zambiju na zemljividu.
- ◆ Pogledajte Marjorie na YouTubeu: bit.ly/Ma-Z.
- ◆ Preuzmite slike na Facebooku: bit.ly/fb-mk.
- ◆ Preuzmite misijska iskustva i činjenice iz Južnoafričko-indijskooceanske divizije: bit.ly/sid-2022.

Protuzakonita trgovina rogovima nosoroga je razlog za skoro doslovno izumiranje nosoroga u Zambiji, a krivolov na slonove zbog kljova znatno je smanjio njihov broj, usprkos svih vladinih mjera odvratanja.

*****

16. travnja 2022.

Velika i jaka svjetlost

Zambija

Baka Ruth se čudno ponašala kad je u petak uvečer došla svojoj kući u Mazabukiju, u Zambiji.

Obično bi ona stizala kući pjevajući. Ali ovog puta je tihim koracima ušla u kuću i odmah otišla u krevet. Djedu nije rekla niti jednu riječ. Nije rekla nijednu riječ maloj Cynthiji. Legla je i zatvorila oči.

Ali mala Cynthia je znala da baka ne spava. Baka je pomicala ruke i noge. Okrenula se na desnu stranu, a zatim na lijevu, a zatim opet natrag na desnu stranu. Nešto nije bilo u redu. Baka se tog petka uvečer čudno ponašala.

Konačno je i mala Cynthia otišla u krevet. I djed je otišao u krevet.

Ujutro je baka ispričala djedu i Cynthiji zašto se sinoć tako čudno ponašala. Bila je uplašena.

Rekla im je da je pijuckala piće u kavani kad je sunce počelo zalaziti. Čim je nebo postalo tamno, odlučila je da je vrijeme da se vrati kući.

Pjevala je glasno dok je silazila mračnim ulicama prema kući, kad se odjednom ispred nje pojavila zasljepljujuća bijela svjetlost.

Ta svjetlost nije potjecala od nekog automobila ili od ulične rasvjete. Svjetlost je lebdjela u zraku kao velika svijetla lopta.

Baka je gledala u tu svjetlost. Nije znala odakle je svjetlost došla niti kamo bi mogla otići. Pjesma koju je pjevala zastala joj je u grlu. Zatim je jarka i velika svjetlost nestala. Drhteći od od glave do pete, baka je tiho hodala ostatkom svojeg puta do kuće.

Mala Cynthia je bila zapanjena kad je čula o velikoj i jakoj svjetlosti. Djed je također bio iznenađen.

“Bolje prestani piti,” rekao je. “To bi mogao biti Bog koji ti se obratio.”

Mala Cynthia se pitala je li djed u pravu. Je li to Bog pokušavao reći nešto baki?

Mala Cynthia je baš razmišljala o Bogu kad je začula kucanje na vratima. Baka je otvorila vrata. Ispred vrata stajala je žena u svijetloplavoj haljini s bijelim vunanim šeširom.

“Sretna vam subota!” rekla je žena. “Željela bih vas pozvati u crkvu.”

Baku nije trebalo pozivati dva puta. Još uvijek uplašena jakom svjetlošću, htjela je ići u crkvu; i mala Cynthia je htjela ići u crkvu. Djed je također htio ići u crkvu.

Obitelj je prisustvovala subotnjem bogoslužju u jednoj osnovnoj školi. Bio je to poseban subotnji program upriličen posebno za posjetitelje.

Te večeri, prije spavanja, mala Cynthia je čula kako se baka po prvi put moli: “Dragi Bože, ne živim dobrim životom”, rekla je. “Pomozi mi da prestanem piti.”

Sljedeće večeri baka se molila istom molitvom. Svake večeri tijekom dva tjedna mala Cynthia je slušala kako se baka moli Bogu za pomoć. Cynthia se pitala što će se sljedeće dogoditi.

Jednog jutra baka je ustala s velikim osmijehom na licu. Mala Cynthia je znala da je Bog uslišao bakine molitve. I bila je u pravu. Baka više nikada nije pila.

Predala je svoje srce Isusu. Svi susjedi su bili iznenađeni kad su to vidjeli. Baka više nije pila.

“Kako ste uspjeli prestati?” pitao je jedan od susjeda. “Recite nam nešto o tajnom lijeku koji ste dobili od vrača”, molio je drugi.

Baka je svima radosno rekla da je nijedan vrač nije izliječio. Veliki nebeski Bog joj je pomogao da prestane piti. “Lijek koji sam koristila bila je molitva”, rekla je.

Baka se nije prestajala moliti. Mala Cynthia ju je čula kako se moli za djeda, i djed je predao svoje srce Isusu. Baka se molila za njezino četrnaestero djece i mnogo unučadi, uključujući i malu Cynthiaju. Mnogi od njih predali su svoja srca Isusu. Baka je prava misionarka jer dovodi ljude Bogu moleći se za njih.

Mala Cynthia je sretna zbog onog petka uvečer kad je baka došla kući ponašajući se čudno. To je bila večer u kojoj je Bog počeo pretvarati baku u misionarku.

Andrew McChesney

*****

Zanimljivosti

- ◆ Pronađite na zemljovidu mjesto Mazabuku na jugu Zambije.
- ◆ Izazovite djecu da budu misionari poput bake i mole se za druge da upoznaju Isusa.
- ◆ Znajte da danas i baka nosi plavobijelu odjeću Samarijanki iz njezine crkve, istu odjeću kao i žena koja ju je prva pozvala u crkvu.
- ◆ Cynthia je pseudonim.
- ◆ Gledajte baku Ruth Jereh na YouTubeu: bit.ly/Ruth-Z.
- ◆ Preuzmite slike na Facebooku: bit.ly/fb-mk.
- ◆ Preuzmite misijska iskustva i činjenice iz Južnoafričko-indijskooceanske divizije: bit.ly/sid-2022.

*****

23. travnja 2022.
Majka spava
Namibija

Kad je pala večer, Marija je rekla uplakanim blizankama da otvore kuhinjske prozore i stave malo hrane na stol u svojem domu u Namibiji.

“Vaša majka nije daleko od vas”, rekla im je Marija. “Pripremajte hranu svake večeri i ostavljajte je u kuhinji da majka može doći i jesti.”

Bio je to vrlo tužan dan. Majka je umrla. Marija je bila obiteljska prijateljica koja je vodila brigu o blizankama sve dok im iz Zimbabwea nije stigla tetka.

Melissi i Dajani se svidjela zamisao o stavljanju jela na stol, obično guste juhe i povrća s kukuruznom kašom. Onda su mogle mirno spavati znajući da majka može doći i posjetiti ih s neba.

Ali te večeri nisu ostavile hranu na stolu. Bile su previše umorne i tužne da učine bilo što osim da se popnu u krevet i plaču dok ne zaspu.

Rano sljedećeg jutra Marija je probudila blizanke. “Vaša majka je bila ovdje!” rekla im je. “Razgovarala je sa mnom i pitala brinete li se dobro o meni.”

Blizanke su se nasmijale od uzbuđenja.

“Doista, Marija?” pitala je Melissa.

“Majka je, dakle, s nama?” pitala je Dajana.

Kad im je kasnije tog dana stigla tetka iz Zimbabwea, bila je zapanjena kad je čula što je Marija rekla blizankama — da postave hranu za majku i da je tvrdila da je vidjela majku.

Izgrdila je Mariju. “Zašto učite djevojčice tim praznovjernim glupostima?” rekla je.

Zatim je pozvala Melissu i Dajanu na ozbiljan razgovor o tome što se događa nakon smrti.

“Znam da ste je jako voljele i da vam nedostaje majka”, rekla im je tetka. “Vaša majka vas je također mnogo voljela. Ali neće doći jesti ništa dok spavate noću. Ona također spava i spavat će dok Isus ponovno ne dođe.”

Otvarajući svoju Bibliju, tetka je pokazala djevojčicama da Biblija uči kako “mrtvi ne znaju ništa” (Propovjednik 9,5) i “ne hvale Boga” (Psalam 115,17). Oni koji su mrtvi “spavaju”, čekajući da se Isus vrati na Zemlju na oblacima s velikom slavom (Matej 24,30.31). Kad Isus dođe, rekla im je tetka, probudit će usnule mrtve, i zatim ćemo “zauvijek biti s Gospodinom” (1. Solunjanima 4,16.17).

Melissa i Dajana su nedjeljom odlazile u crkvu s majkom. Ali nisu nikada čule da mrtvi spavaju, i željno su slušale tetku.

“Isus zna koliko ste tužne”, rekala im je tetka. “I On je tužan. Smrt je tužna činjenica. Ali Isus obećava da će biti s nama danas, a i svakog dana. On obećava da nas nikada neće ostaviti ili nas napustiti (Hebrejima 13,5).

Melissi i Dajani su se dopale te riječi. Vjerovali su tetki. Odlučile su da nikada više ne stavljaju uvečer hranu na stol. Majka im te večeri nije došla u posjet, niti bilo koje druge noći. Spavala je u grobu, čekajući da je Isus probudi.

Melissa i Dajana su odlučile biti spremne za susret s Isusom kad On bude došao. Počele su ići s tetkom u mjesnu adventističku crkvu i predale su svoja srca Isusu. Danas je Melissa udana za adventističkog pastora, a Dajana služi kao đakonica u svojoj crkvi. One željno iščekuju taj divan dan kad će se Isus pojaviti na oblacima slave i kad će se sresti sa svojim majkom.

Ochrain Matengu

*****

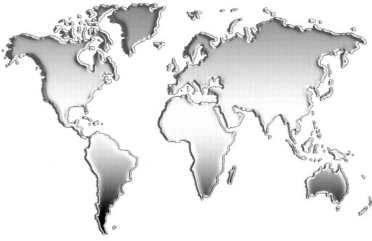
Zanimljivosti

- ◆ Pronadite Namibiju i Zimbabve na zemljovidu.
- ◆ Marija je pseudonim.
- ◆ Preuzmite slike s Facebooka: bit.ly/fb-mk.
- ◆ Preuzmite misijska iskustva i činjenice iz Južnoafričko-indijskooceanske divizije: bit.ly/sid-2022.

Pustinja Namib se proteže duž cijele obale Namibije, i vjeruje se da je to najstarija pustinja na zemaljskoj kugli. A što je još važnije, pješćane dine koje se nalaze ovdje najviše su na svijetu — najviša među njima visoka je oko 388 metara.

*****

30. travnja **Zaključano!** **Mozambik**

Otilija jako voli svojega oca. Ali nije sigurna da i on voli nju. Jedne subote djevojka se vratila kući iz crkve i pronašla svu svoju odjeću izbačenu pred kuću. Kad je pokušala otvoriti ulazna vrata, uvidjela je da su zaključana. Otac je opet zaključao kuću da ne može ući.

Nevolje su počele kad je Otilija otišla živjeti sa svojom starijom sestrom u drugom gradu. U tom gradu Otilija se u školi sprijateljila s adventističkom djecom i oni su joj rekli za subotu kao dan odmora. Ona je počela odlaziti sa njima u mjesnu adventističku crkvu. Nakon nekog vremena odlučila je predati svoje srce Isusu i krstiti se.

Otac je bio bijesan kad je saznao da se pridružila adventističkoj crkvi. Jer on je bio pastor druge crkve. “Zabranjujem ti da budeš adventistica!” vikao je preko telefona.

Rekao je Otilijinoj sestri da je spriječi da ide subotom u crkvu.

Otilijina sestra nije željela biti u svađi s ocem, pa je poslala Otiliju kući da živi s njim.

Prvog subotnjeg jutra kad je bila kod kuće, otac je zaključao vrata, tako da nije mogla izaći iz kuće. “Nećeš otići u crkvu”, rekao je. Otilija je cijeli dan bila zaključana u kući.

Ali sljedeće subote otac je zbog posla morao izaći, tako da je Otilija napustila kuću i otišla u crkvu. Kad se vratila kući, otkrila je da je otac zaključao vrata. Odbio je dati joj ručak i večeru. Otilija je čekala dok nije zaspao te noći, a zatim joj je mlađa sestra otvorila vrata i pustila je unutra.

Otac je pokušao sve što je mogao smisliti da spriječi Otiliju da ode u crkvu. Zaprijetio joj je da će je izbaciti iz kuće.

Bacio joj je odjeću u dvorište i zaključao vrata. Tukao ju je.

Otilija je bila tužna što je otac bio toliko ljut, ali mu nikada nije uzvratila. Sjetila se da Isus nije odgovarao kad su se Njegovi neprijatelji ljutili na Njega. Sjetila se da se Isus molio za ljude koji su Ga tukli. Dok su Isusa razapinjali na križ, On se molio: “Oče, oprostimo im, jer ne znaju što čine.” (Luka 23,34)

Zato se Otilija, kad se otac ljutio, tiho molila: “Oče, oprostimo mu jer ne zna što čini.”

Jednog dana otac se prestao ljutiti. Prestao je zaključavati vrata. Prestao je izbacivati njezinu odjeću. Prestao ju je tući. Ali još uvijek nije bio sretan.

Otilija se usrdno moli za njega. Nada se da će odrasti i školovati se kako bi pomogla drugoj djeci koja imaju nevolje sa svojim roditeljima. Želi da svaka djevojčica i dječak znaju njezin omiljeni biblijski redak, u kojem je Isus rekao: “U svijetu ćete imati patnju. Ali, ohrabrite se: ja sam pobijedio svijet.” (Ivan 16,33)

Otilija je dobre volje. Sretna je jer zna da je Isus nadvladao sve nevolje u svijetu i jednog će se dana, uskoro, vratiti da je povede u svoj dom. Ona zna da Isus nikada pred njom neće zaključati kuću, ili joj izbaciti odjeću u dvorište. Ona jako voli Isusa i sigurna je da i On voli nju.

Hvala vam na daru trinaeste subote prije tri godine, koji je pomogao da se osigura dom za djecu bez roditelja u Otilijinom rodnom gradu, Nampula. Sirotište je namijenjeno djeci čiji su roditelji umrli od HIV-a ili side.

Andrew McChesney

*****

Zanimljivosti

- ◆ Pronadite Nampulu, u Mozambiku, na zemljovidu.
- ◆ Pogledajte Otiliju na YouTube-u: bit.ly/Otilia-1.
- ◆ Preuzmite slike na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Preuzmite misijska iskustva i činjenice iz Južnoafričko-indijskooceanske divizije: bit.ly/sid-2022.

Adventistička poruka ušla je u Mozambik 1931. godine, kad su se dva učenika iz Misijske škole Malamulo u Malawiju, vratila svojim kućama u portugalskoj istočnoj Africi. Obojica su vjerno evangelizirala i uskoro su poučavali 555 ljudi na satovima proučavanja Biblije. O. U. Giddings i Max Webster posjetili su Mozambik da istraže zanimanje ljudi, a 1933. godine Webster je poslan u okrug Zambezi, u Mozambiku, zbog uspostavljanja misijâ. Godine 1935., uz dopuštenje glavnog guvernera, on je osnovao misiju, nazvavši je Munguluni, što znači “svjetlost”.

*****

7. svibnja 2022.
Vjerni djed i baka
Južnoafrička Republika

Ovo je životna priča obitelji koja je odlučila držati subotu u Južnoafričkoj Republici, uopće ne znajući za Adventističku crkvu.

1920-ih godina, kad bi uvečer već bilo previše mračno za rad u polju kukuruza, obitelj Reineke se okupljala za večeru oko velikog kuhinjskog stola u svojoj maloj seoskoj kući u središnjem dijelu Južnoafričke Republike.

Otac, majka i njihovih sedmero dječaka i četiri djevojčice jeli su sličnu domaću hranu svake večeri: glavni dio sastojao se od kukuruzne kaše, a dodatni od nešto malo krumpira, bundeve i mesa.

Nakon obroka, djeca bi spremila posuđe sa stola, a otac bi otvarao Bibliju na nizozemskom jeziku za obiteljsko bogoslužje.

Veća djeca su pažljivo slušala sjedeći oko stola na svojim drvenim stolcima, dok su se manji popeli u krilo svojih roditelja. Znali su da će, kad otac bude završio čitanje Biblije, zajedno otpjevati pjesmu i otac će se pomoliti.

Te večeri otac je otvorio svoju Bibliju i pročitao: “ Sjeti se da svetkuješ dan subotni. Šest dana radi i obavljaš sav svoj posao. A sedmoga je dana subota, počinak posvećen Jahvi, Bogu tvojemu. Tada nikakva posla nemoj raditi: ni ti, ni sin tvoj, ni kći tvoja, ni sluga tvoj, ni sluškinja tvoja, ni živina tvoja, niti došljak koji se nađe unutar tvojih vrata.” (Izlazak 20,8-10)

Otac je ponekad postavljao pitanja djeci koja su im pomagala da ostanu budna, ali ovom prilikom je on sâm imao pitanje na koje je tražio odgovor.

“Slušajte”, rekao je zbunjeno. “Ovdje piše da šest dana treba raditi, a u sedmi se odmarati.”

Misao o odmoru sedmog dana bila mu je nova. On i obitelj su uvijek smatrali prvi dan, nedjelju, danom odmora. Ali Biblija je govorila drukčije.

Otac je stavio bilješku u Bibliju. Pored riječi: “Šest dana radi”, zapisao je: “Vrijeme za oranje”. Pored riječi: “U sedmi dan se odmaraj”, napisao je: “Vrijeme za odmor.” Sve je bilo jasno. Od sada će on i obitelj raditi od nedjelje do petka, a odmarat će se sedmog dana, u subotu.

Od toga tjedna obitelj je počela svetkovati subotu, kako su pročitali iz Biblije. Svake subote prestajali su orati i nisu se bavili nikakvim uobičajenim poslovima.

Obitelji na susjednim imanjima primijetile su promjenu, tako da su uskoro tri obitelji svakog sedmog dana svetkovanje subotu.

Prolazilo je vrijeme i jedan adventistički literarni evanđelist svratio je do njihovog imanja i prodao ocu knjigu pod naslovom *Božji zavjet s čovjekom*. Preko te knjige otac i majka su po prvi put saznali za Crkvu adventista sedmog dana. Razumjeli su da ima još ljudi koji svetkuju sedmi dan, subotu.

Nitko ne zna jesu li se otac i majka pridružili mjesnoj adventističkoj crkvi, ali četvero od jedanaestero djece postali su adventisti. Jedan od njihovih unuka je Gideon Reyneke, pastor koji pomaže u vođenju misije na jugu Južnoafričko-indijsko-oceanske divizije, divizije koja će dobiti dar trinaeste subote od ovog tromjesečja. Gideon, koji je izvršni tajnik te divizije, jako je sretan što su mu djed i baka čitali Bibliju i poslušali je prije stotinu godina. Bog je također sretan kad čitamo i poštujemo ono što kaže Biblija.

Andrew McChesney

*****

Zanimljivosti

- ◆ Pronađite Južnoafričku Republiku na zemljovidu. Prikazite djeci četrnaest zemalja u Južnoafričko-indijsko-oceanskoj diviziji: Angolu, Botswanu, Malawi, Mozambik, Sao Tome i Principe, Južnoafričku Republiku, Zambiju, Zimbabve i sedam otočnih država u Indijskom oceanu, uključujući Komore, Madagaskar, Mauricijus, Majote, Reunion, Rodriguez i Sejšele.
- ◆ Preuzmite slike na Facebooku: bit.ly/fb-mk.
- ◆ Preuzmite misijska iskustva i činjenice iz Južnoafričko-indijsko-oceanske divizije: bit.ly/sid-2022.

Vodopad Tugela, drugi po veličini vodopad na svijetu, nakon Andeoskih vodopada u Venezueli, nalazi se u Nacionalnom parku Royal Natal u južnoafričkoj pokrajini Kwa Zulu-Natal. Vodopad Tugela Falls se sastoji se od pet slobodnih skokovitih vodopada ukupne visine 983 metara.

*****

14. svibnja

Molitva za školu

Botswana

Rođena sam u adventističkoj obitelji u afričkoj zemlji Botswani.

Moj otac je bio starješina crkve, ali moja majka nije odlazila na bogoslužja jer nije vjerovala u Boga. Tako sam redovito odlazila u crkvu s ocem, dvojicom starije braće i starijom sestrom.

Dok sam pohađala treći razred, moj otac je napustio posao u Botswanskoj željeznici i odlučio postati političar. I on je prestao posjećivati crkvu, a to je značilo da smo svi prestali ići u crkvu.

Nakon nekog vremena majka je počela shvaćati da je život bez Boga besmislen, i poželjela je ići u crkvu. Neki kršćani su došli u našu kuću nudeći knjige na prodaju, i majka nas je u nedjelju odvela u njihovu crkvu.

Tijekom školskih praznika prije mojeg osmog razreda, literarni evanđelist s adventističkim knjigama pojavio se na našim vratima nudeći knjige. Majka se zanimala i kupila je tri knjige koje je napisala Ellen G. White. Posjetitelj nas je pozvao da u subotu dodemo u njegovu crkvu, i mi smo otišli. Uskoro je majka krštena.

Tada sam već pohađala osmi razred i razmišljala o srednjoj školi. Majka se počela moliti i postiti jer je htjela da idem na Adventističku akademiju Eastern Gate, s internatom u Francistownu, otprilike dva i pol sata vožnje od naše kuće. Ali otac je to odbio. Rekao je da nema novca za plaćanje školarine.

Majka nije gubila nadu i nastavila je s molitvama. I ja sam se molila s njom. Ona bi me probudila rano ujutro i

molile smo se zajedno. Molile smo se i tijekom večernjeg bogoslužja.

Ali moj otac se nije predomislio. Počela sam deveti razred u drugom gradu, u državnoj školi s internatom. Boravak u toj školi padao mi je teško. Neki učenici su pili alkohol i drogirali se. Nastavnike izgleda nije bilo briga jesmo li napisali domaće zadaće.

Nakon dvije godine u toj školi, odlučila sam da mi je dosta. Molila sam oca da mi dopusti da idem u adventističku školu.

“Ne”, odgovorio je.

Te noći sam plakala i molila se. Tražila sam od Gospodina da mi pomogne jer sam doista željela ići na Akademiju Eastern Gate. “Molim Te, Bože, pomози mi da idem u adventističku školu ako je to Tvoja volja”, molila sam.

Sutradan sam razgovarala s majkom. Otvorila je Bibliju i čitala mi riječi Psalma 30,5: “Večerom dolazi plač, a jutrom radost.” (prijevod Đure Daničića)

Taj redak mi je dao nadu. Molila sam se. Dva mjeseca kasnije, kad su mi završavali praznici, ponovno sam pitala oca mogu li pohađati adventističku školu.

Otac je na trenutak šutao. Pitala sam se što će reći.

“Dobro”, rekao je. “Možeš ići.”

Zahvalila sam Gospodinu! Iz ovog iskustva sam naučila da nas Gospodin uvijek sluša. Sve se događa prema Njegovoj nakani, ako imamo vjeru i pokoravamo Mu se. Sada se cijela moja obitelj pridružila mjesnoj adventističkoj crkvi, osim mogega oca. Molim vas, molite se za njega, za nas i za školu.

Akademija Eastern Gate dijeli imanje s osnovnom školom istog imena, koja je otvorena 2017. godine uz pomoć prikupljenih darova trinaeste subote 2015. godine. Hvala vam na vašim misijskim darovima koji podržavaju naše škole širom svijeta.

Andrew McChesney

*****

Zanimljivosti

- ◆ Pronadite Botswanu na zemljovidu.
- ◆ Zamolite djevojčicu da pročita ovo iskustvo u prvom licu.
- ◆ Ime Gorata znači “voljeti”.
- ◆ Pogledajte Goratu na YouTubeu: bit.ly/Gorata.
- ◆ Preuzmite slike na Facebooku: bit.ly/fb-mk.
- ◆ Preuzmite misijska iskustva i činjenice iz Južnoafričko-indijskooceanske divizije na: bit.ly/sid-2022.

Godine 1921. W. H. Anderson je u razgovoru s kraljicom majkom, Gagoangweom, regentkinjom tada šesnaestogodišnjeg poglavice Batoena II., isposlovao dopuštenje za otvaranje bolnice u Kanieu, u Botswani, uz dogovor da neće biti propovijedanja. Rad dr. A. H. Kretschmara u novoj bolnici razbio je predrasude, tako da je 1922. godine J. R. Campbellu bilo dopušteno da u Kanieu održava evangelizacije. Godine 1927. H. Walkeru je dopušteno da tamo obavlja redovne misijske poslove, isto kao i u Maujani, selu pedeset kilometara udaljenom od mjesta u kojem je nekada radio David Livingstone.

*****

21. svibnja 2022. Novo prijateljstvo

Angola

Više od svega Alexandra je htjela otići do Abigailine kuće. Abigaila je pozvala druge djevojčice iz svoje škole da za vikend dođu k njoj. Otišle su u subotu zajedno u crkvu, i u nedjelju sudjelovale na nastavi izviđača. Alexandra nije imala mnogo prijatelja, a željela se sprijateljiti s Abigailom. Ali nije htjela ništa reći bilo kome o tome.

Sve do jednog dana.

Tada je Abigaila za svoj rođendan priredila veliku zabavu, a pozvala je prijatelje da se u njezinoj kući cijelog dana časte rođendanskom tortom i igraju rođendanskih igara. Kad je Alexandra čula o toj zabavi, povjerala se majci da bi stvarno željela da je Abigaila jednog dana pozove k sebi. Htjela je da joj Abigaila bude prijateljica.

Sutradan je majka razgovarala s nekim majkama u školi dok je čekala da završe Alexandrini satovi, kad je ugledala Abigailinu majku.

“Moja kći bi doista željela posjetiti vaš dom jednog dana”, rekla joj je. “Ona želi biti prijateljica s Abigailom”.

“Ništa lakše!” rekla je na to Abigailina majka.

Dvije majke su se dogovorile kojeg će ih vikenda Alexandra moći posjetiti.

Alexandra je bila oduševljena što provodi cijeli vikend s Abigailom. U subotu su dvije djevojčice otišle zajedno u crkvu i Abigaila je Alexandri predstavila svojeg Prijatelja Isusa. U nedjelju su zajedno otišle na sastanak izviđača, i tamo je Alexandra saznala još više o Isusu.

“Jesu li ti se sviđjeli izviđači?” upitala je Abigailina majka malo kasnije.

“Da!” uzviknula je Alexandra.

“Bi li željela opet doći na sastanke izviđača?” upitala je Abigailina majka.

“Da!” oduševljeno je odgovorila Alexandra.

U nedjelju uvečer majka i otac su došli po Alexandru da je odvedu kući. Ona im je usput pričala o crkvi, novoj prijateljici, izviđačima i Isusu.

Pred kraj školske godine Alexandrina baka se razboljela, pa je majka upitala Abigailinu majku bi li Alexandra mogla ostati kod njih dok baki ne bude bolje. Abigailina majka se složila i Alexandra se preselila k Abigaili.

Kad su počeli školski praznici, Alexandra je zamolila da posjećuje Abigailu svakog vikenda. Abigailina majka je rekla da je Alexandra uvijek dobrodošla. Majka je bila zadovoljna, ali je imala zahtjev. Htjela je vidjeti što Abigaila radi u crkvi i s izviđačima. “Možda bismo mogli provesti subotu svi zajedno”, rekla je.

Abigailinoj majci se dopao taj prijedlog. “Ja znam kako izgleda savršena subota”, rekla je. Pozvala je majku i oca da dođu u crkvu i gledaju Alexandrino uvođenje u klub izviđača. Bila je to divna subota. Alexandra je bila posebno sretna. Ne samo što se pridružila izviđačima, već je uspjela i provesti posebno vrijeme sa svojim najboljim prijateljima na cijelom svijetu: majkom, ocem, Abigailom — i Isusom.

Dio darova trinaeste subote ovog tromjesečja pomoći će pri otvaranju adventističke škole u Alexandrinom rodnom gradu Luandi, u Angoli, tako da i druga djeca mogu saznati o njezinom najboljem Prijatelju Isusu. Zahvaljujemo vam što namjeravate priložiti velikodušni misijski dar.

Andrew McChesney

*****

Zanimljivosti

- ◆ Pronađite na zemljovidu Alexandrin rodni grad Luandu, u Angoli.
- ◆ Preuzmite slike s Facebooka: bit.ly/fb-mk.
- ◆ Preuzmite misijska iskustva i činjenice iz Južnoafričko-indijskooceanske divizije: bit.ly/sid-2022.

Prvi adventist sedmog dana stigao je u Angolu 1922. godine. Bio je to W. H. Anderson, koji je posjećivao i druge dijelove Afrike istražujući mogućnosti uspostavljanja misijskog rada u raznim zemljama. Sljedeće godine su on, T. M. French i J. D. Baker, nakon što su mjesec dana putovali po Angoli, izabrali mjesto u području Lepi, na središnjoj visoravni, gdje je 1924. osnovano sjedište Južnoatlantskih ujedinjenih misija. Godine 1928. uspostavljena je Angolska unija misija. Anderson je služio kao predsjednik od 1924. do 1933. godine.

*****

28. svibnja 2022.

Sretna zbog pčelinjeg uboda

Angola

Djevojčica Jurema nije voljela ići u crkvu. Ali majka je voljela ići u crkvu. Majka je toliko voljela ići u crkvu da je uvijek išla u crkvu srijedom, petkom i subotom. Išla je srijedom na molitveni sastanak. Išla je petkom na bogoslužje o zalasku sunca. Išla je subotom u subotnju školu i propovijed. Nakon ručka kod kuće, vraćala se u crkvu na poslijepodnevni program.

I vodila je sa sobom devetogodišnjju Juremu.

Jurema se pobrinula da majka sazna za njezino nezadovoljstvo zbog toga što ide u crkvu. Svaki put kad bi je majka povela, ona bi se namrštila, oči bi joj se stisnule od bijesa i ljutito bi odgovarala majci.

Jedne srijede uvečer majka i Jurema su izašle iz kuće kako bi pošle na molitveni sastanak. Jurema se jako namrštila, oči su joj se snisnule od bijesa i ljutito je razgovarala s majkom dok su prelazile preko dvorišta.

Zaustavio ih je susjed.

“Ta djevojčica ne želi ići u crkvu”, rekao je.

Majka je bila posramljena i nije znala što da mu kaže. Nakon što je susjed otišao, majka se okrenula prema Juremi i, gledajući je ravno u oči, rekla joj: “Čak i naš susjed zna da ne želiš ići u crkvu. Misliš li da je to dobro? Što ti zapravo hoćeš?” Majka je grdila Juremu sve do crkve. Juremino mrštenje je postajalo sve izrazitije. Odlučila je da više nikada neće ponovno ići u crkvu s majkom.

Sljedeći put kad se majka spremila da krene u crkvu, Jurema je najavila da će ona ići sa starijom sestrom. Majka se složila.

Jednog subotnjeg poslijepodneva, nakon ručka, njezina starija sestra i majka su otišle na program izviđača u crkvi. Jurema je odlučila ostati sama kod kuće i čitati knjigu. Otvarajući knjigu, osjetila je da ju je nešto ubolo u vrat. Zanimarila je taj ubod i smjestila se na krevet da čita. Nakon nekoliko minuta bilo joj je teško disati, pa je sjela. Dok je tako sjedila, mala žuta pčela pala joj je u krilo.

Jurema se nadala da će joj biti lakše disati sjedeći. Ali nije bilo. Počelo joj se vrtjeti u glavi i uplašila se. Teško dišući, otrčala je u susjednu kuću. "Ubola me pčela i ne mogu disati!" plakala je. "Molim vas, pozovite majku!"

Majka je ubrzo stigla i smjesta dala Juremi neki lijek. Kad je djevojčica napokon mogla disati, majka ju je izvela u malu šetnju.

"Pogledaj što se može dogoditi kad izostavimo crkvu?" rekla joj je. "Želiš li još uvijek nastaviti s takvim ponašanjem?"

Od tog dana Jurema je voljno s majkom odlazila u crkvu. Nije željela da je pčela ponovno ubode!

Ali kad se Jurema prestala ljutiti, primijetila je da je crkva zapravo sretno mjesto. Stekla je prijatelje i uživala je u pjevanju i slušanju propovijedi. Počela je voljeti Isusa.

Danas je Jurema zahvalna na pčelinjem ubodu. Rekla je da ju je ubod pčele izazvao da se prestane ljutiti. Pčelinji ubod ju je naveo da zaključi kako je crkva sretno mjesto. Ubod pčele ju je upoznao s njezinim najboljim Prijateljem, Isusom.

Andrew McChesney

*****

Zanimljivosti

- ◆ Pronađite Angolu na zemljovidu.
- ◆ Jurema kaže: "Ne znam gdje se trenutno nalazite, ali jamčim vam jedno: Bog neće odustati od vas. Ako je bol jedini

način da vas On dovede k sebi, dopustit će da bol dođe. Ali ako više volite drugi način, možete već danas prihvatiti Njegovu ljubav.”

- ◆ Preuzmite fotografije s Facebooka: bit.ly/fb-mk.
- ◆ Preuzmite misijska iskustva i činjenice iz Južnoafričko-indijskooceanske divizije: bit.ly/sid-2022.

Angola je područje odakle vjerojatno potječe frizura s dreadovima (*dreads*). Žene iz plemena Mwila najprije pokrivaju kosu mješavinom izdrobljene kore drveta, ulja, maslaca, osušenog kravljeg izmeta i bilja, a zatim je pletu u veliki broj dreadova, u ovisnosti o životnom uzrastu. Dreadovi se zatim obično boje crvenom bojom pomoću minerala zdrobljenog u prah.

*****

4. lipnja 2022.
Kruh za smeće
Angola

Adna je bila mrzovoljna žena. Živjela je u Luandi, u Angoli, i jako se voljela svađati. Posebno je uživala u svađama sa svojim susjedima.

Ali imala je jednu susjedu koja je redovno odbijala svađu. Svaki put kad bi Adna vidjela Mariju, vikala bi na nju; svaki put kad bi je ugledala, pokušavala je zapodjenuti svađu. Ali Marija bi se samo nasmiješila i radosno je pozdravljala.

“Tako mi je drago što vas vidim danas!” rekla bi Marija. “Neka vas Bog blagoslovi!”

Adna nije mogla razumjeti zašto je Marija tako sretna. Nije mogla razumjeti zašto Marija nikada ne više niti se svađa. Adna je pokušavala još glasnije vikati i biti upornija u pokušajima da izazove svađu. Ali činilo se da se Marija samo još više smiješi i još je radosnije pozdravlja.

“Drago mi je što vas vidim danas!” rekla je Marija. “Neka vas Bog blagoslovi na vrlo poseban način!”

Tada je Adni sinula zamisao. Često je morala skupljati smeće koje je s ulice uletjelo u njezino dvorište. I tako je, kad je sljedeći puta čistila dvorište, uzela vreću sa smećem i stavila je pored ulaza u Marijino dvorište. Marija se nije žalila. Nije rekla niti riječ. Uzela je vreću sa smećem i odnijela je niz ulicu te ubacila u veliki kontejner za smeće. Zatim se vratila u svoju kuću, uzela nešto iz kuhinje i odnijela Adni-noj kući.

Kad je Adna otvorila vrata, Marija je rekla: “Drago mi je što vas vidim danas! Ovo je kruh za vas.” Predala je Adni kruh koji je sama ispekla, umotan u plastičnu vrećicu.

Adna se iznenadila. Ali nije promijenila mišljenje. Sljedeći put kad je očistila dvorište, ponovno je smjestila vreću sa smećem pored Marijinih ulaznih vrata. Opet je Marija uzela vreću i odnijela je do velikog kontejnera za smeće. Zatim je došla k Adni.

“Drago mi je što vas vidim danas!” rekla je. “Ovaj kruh je za vas.”

Takav postupak se stalno ponavljao. Adna je ostavljala vreće sa smećem pored Marijinih ulaznih vrata, a Marija joj je donosila kruh.

Jedne subote ujutro Marija je baš izlazila iz svoje kuće u trenutku kad je Adna stavljala vreću sa smećem pred njezina ulazna vrata. Marija je bila obučena i spremna za odlazak u crkvu. Je li tim smećem bila uznemirena?

Marija je samo pogledala vreću sa smećem i, iako je bila obučena u svoju subotnju odjeću, podigla ju je i odnijela u veliki kontejner za smeće. Zatim je otišla do Adnine kuće.

“Drago mi je što vas vidim danas!” rekla je. “Ovaj kruh je za vas.”

Kad se Marija okrenula u namjeri da ode, Adna je stala pred nju. Oči su joj bile pune suza.

“Hvala ti na kruhu,” rekla je. “Ali pričekaj nas. I mi želimo ići u crkvu s tobom.”

Marija je bila iznenađena.

“Mi?” upitala je. “Kako to misliš *mi*?”

“Moja obitelj i ja bismo voljeli naučiti voljeti tvogega Isusa”, rekla je Adna.

Tako su Adna, njezin muž i njihovo četvero djece postali adventisti. Zašto? Marija nije nikada s njima podijelila niti jedan biblijski redak. Ona im nikada nije govorila o Bogu. Samo je svojim životom pokazala Božju ljubav na djelu. Poslušala je Isusa i voljela je svoje neprijatelje. Isus je rekao: “A ja vam kažem: Ljubite svoje neprijatelje i molite za one koji vas progone, kako biste postali sinovi svoga Oca nebeskog.” (Matej 5,44.45)

Danas Adna više nije mrzovoljna. Više se ne voli svadati. Umjesto toga, smiješi se svojim susjedima i radosno kaže: “Drago mi je što vas vidim danas! Neka vas Bog blagoslovi!”

Dio dara trinaeste subote ovog tromjesečja pomoći će da se otvori adventistička škola u Luandi, u Angoli, u kojoj će mnoga djeca moći upoznati Isusa.

Andrew McChesney

*****

Zanimljivosti

- ◆ Pronađite Angolu na zemljovidu.
- ◆ Pitajte djecu kako mogu voljeti svoje neprijatelje, slično Mariji koja je voljela Adnu. Mogući odgovori: pomoći neljubaznom prijatelju iz razreda u domaćim zadacima; podijeliti slasticu s bratom ili sestrom nakon svađe; moliti se za nasilnika u školi.
- ◆ Recite djeci da je Isus isto tako rekao: “A ja vam kažem: Ne opirite se zlotvoru! Naprotiv, udari li te tko po desnom obrazu, okreni mu i drugi! (Matej 5,39) i “Vi ste sol zemlji. Ali ako sol obljutavi, čim će se ona osoliti? Više nije ni za što, osim da se izbací van da je ljudi pogaze.” (Matej 5,13) Pitajte ih kako se ti biblijski redci i Marijino iskustvo mogu primijeniti u svakodnevnom životu.
- ◆ Adna je pseudonim.
- ◆ Preuzmite slike s Facebooka: bit.ly/fb-mk.
- ◆ Preuzmite misijska iskustva i činjenice iz Južnoafričko-indijskoceanske divizije: bit.ly/sid-2022.

*****

11. lipnja 2022.

Koliko Biblija ima knjiga?

Angola

Adelina je dotrčala do majke, u njihovoj kući u Angoli, želeći joj postaviti pitanje.

“Postoji li samo jedna knjiga u Bibliji?” upitala ju je.

Majka je bila iznenađena. “Na što misliš?” rekla je.

“Postoji li samo jedna knjiga u Bibliji?” bila je uporna Adelina.

“Ne, naravno da ne”, rekla je majka. “Biblija sadrži mnogo knjiga.”

Majka je bila u pravu. Znete li koliko knjiga ima u Bibliji? Biblija zapravo ima 66 knjiga, počevši od Knjige Postanka u Starom zavjetu, i završavajući s Otkrivenjem u Novom zavjetu.

Majka je pomislila kako je ovim odgovorom pitanje o broju knjiga u Bibliji riješeno. Ali nije bilo. Adelina je imala drugo pitanje.

“Majko”, rekla je, “ima li Biblija samo jedno poglavlje?”

To pitanje je iznenadilo majku čak i više od prvog. Sada je pomislila da se Adelina šali.

“Kakvo je to čudno pitanje?” rekla je. “Upravo sam ti rekla da Biblija ima mnogo knjiga. Svaka knjiga ima jedno ili više poglavlja.”

Opet je majka bila u pravu. Biblija sadrži mnogo poglavlja. Znete li koliko poglavlja ima u Bibliji? Biblija ima 1.189 poglavlja. Sada je majka stvarno mogla pomisliti kako je sve riješeno. Ali nije bilo.

“Mislim da Biblija sadrži samo jednu knjigu sa samo jednim poglavljem”, rekla je Adelina.

Majka nije znala što da kaže. Nije više htjela razgovarati o tome, ali je morala nešto pitati.

“Zašto to govoriš?” pitala je.

“Zato što naš pastor čita iz istog poglavlja i iz iste biblijske knjige svake nedjelje”, rekla je Adelina.

Adelina je bila u pravu. Činilo se da njihov pastor uvijek nedjeljom propovijeda iz istog poglavlja u Evanđelju po Mateju.

Majka se namrštila. Nije joj se dopadao način na koji je Adelina govorila. Zvučao joj je kao da Adelina izražava nepoštovanje prema pastoru. Ispružila je ruku i ošamarila Adelinu.

Adelina se samo nasmiješila. Nije bila sretna što ju je majka ošamarila. Šamar ju je bolio. Ali nije bila uznemirena. Shvatila je da je majka ljutita jer ne poznaje Boga. Željela je da majka upozna Boga.

Adelina je upoznala Boga odlazeći na evanđeoske sastanke u Uigi, gradu na sjeveru Angole. Imala je pitanja o Bibliji nakon slušanja adventističkog propovjednika. Propovjednik je govorio iz Evanđelja po Mateju. Ali isto tako je propovijedao i iz mnogih drugih biblijskih knjiga. Adelina je voljela slušati događaje iz mnogih poglavlja i knjiga Biblije. Posebno je zavidljivo slušala dok je propovjednik govorio o Božjoj ljubavi.

Nakon razgovora s majkom, Adelina je odlučila voljeti Boga svim srcem. Željela je živjeti samo za Njega. Bila je među dvanaest ljudi koji su se pridružili mjesnoj adventističkoj crkvi nakon evanđeoskih sastanaka.

Nakon krštenja Adelina se suočila s novim izazovima kod kuće. Ali nije bila zabrinuta. Znala je da Bog štiti one koji se uzdaju u Njega. Pronašla je pravog Boga — Boga koji se javlja u svakoj od šezdeset i šest knjiga i 1.189 poglavlja Biblije.

Dio dara trinaeste subote ovoga tromjesečja pomoći će u otvaranju adventističke škole u Belizeu, na sjeveru Angole, na području koje se, poput Adelininog rodnog grada, pokazalo teško dostupnim.

Andrew McChesney

*****

Zanimljivosti

- ◆ Pronađite Angolu na zemljovidu.
- ◆ Adelina je pseudonim. Adventistički propovjednik koji je govorio na evanđeoskim sastancima bio je Augusto Munana. On priređuje evangelizacije u ponekad vrlo teškim okolnostima po svim krajevima Angole.
- ◆ Ispitajte djecu o njihovom poznavanju Biblije. Pored pitanja o znanju točnog broja knjiga i poglavlja, zamolite ih da pogode koje je najduže poglavlje (Psalam 119) i najkraće poglavlje (Psalam 117); zanimljivo je da je Psalam 117 također i središnje poglavlje Biblije.
- ◆ Preuzmite slike s Facebooka: bit.ly/fb-mk.
- ◆ Preuzmite misijska iskustva i činjenice iz Južnoafričko-indijskooceanske divizije: bit.ly/sid-2022.

*****

18. lipnja 2022.
Novi čovjek
Angola

Djed Paulo je uživao u piću i pušenju.

Baka je jako voljela djeda, ali nije voljela njegovo piće i pušenje. Glasno ga je grdila. Često se molila za njega. Ali činilo se da se ništa ne događa.

Tada je baka počela odlaziti u drugu crkvu u njihovom selu u Angoli. Djed je nedjeljom išao u svoju crkvu, a baka je subotom išla u novu crkvu. Ubrzo se baka pridružila maloj adventističkoj crkvi i postala đakonica.

Jedne subote, ubrzo nakon što je baka postala adventistica, upravo dok je slušala propovijed u crkvi, baka je začula djedov glas vani.

“Bako, izađi!” pozvao ju je. “Idemo kući!”

Po zvuku njegovog glasa znala je da se napio. Osjećala se tužno i posramljeno. Što je mogla učiniti? Tiho je ustala i s djedom otišla kući.

Isto se dogodilo i sljedeće subote. Dok je baka slušala propovijed, začula je djeda kako je poziva pred crkvom: “Bako, izađi! Idemo kući!” Baka je tiho ustala i otišla s njim kući.

To je trajalo nekoliko godina.

Na djedovo iznenađenje, baka se kod kuće uvijek ljubavno ponašala prema njemu. Nije ga grdila kao nekada.

Jednog dana je adventistički pastor, čije je propovijedi djed stalno prekidao, pokucao na njihova vrata. Djed je bio zadivljen. Nijedan pastor nije nikada ranije posjetio njihovu kuću. Sljedeće subote djed je odlučio poći s bakom u crkvu i osobno poslušati pastorovu propovijed. Baka je bila tako sretna! Drugi članovi crkve su bili sretni što su vidjeli djeda i pozdravili su ga toplom dobrodošlicom. Nakon propovijedi djed

je rekao baki: “Imam prijedlog. Od sada ću ići s tobom u tvoju crkvu subotom, a ti ćeš ići sa mnom u moju crkvu nedjeljom.”

Tako je bilo sljedećih mjesec dana. Tada je adventistički pastor došao u djedovu kuću da ih još jednom posjeti. Molio se za svakog od djedove desetero djece. Molio se za njegovih četvero unučadi. Molio se za djeda i baku i njihov brak. Djed se začudio. Nijedan pastor nije dva puta posjetio njegov dom i molio se za svakog člana njegove obitelji. Nakon ovog posjeta djed je odlazio u adventističku crkvu na molitvene sastanke srijedom, na večernje bogoslužje petkom i na crkvene službe subotom. Uvijek je dolazio na vrijeme i ostajao do kraja.

Došao je dan kad su se u crkvi počeli održavati evangelizacijski sastanci, i djed se odlučio krstiti. Susjedi u njegovom selu Ambriz, u Angoli, bili su zadivljeni promjenama u djedovom životu. On više nije pio i nije pušio. Umjesto toga, uživao je u čitanju Biblije i odlascima u crkvu. Postao je potpuno novi čovjek. “Dakle, ako je tko u Kristu, on je novi stvor; staro je nestalo, novo je, evo, nastalo.” (2. Korinćanima 5,17)

Darovi trinaeste subote ovoga tromjesečja pomoći će da se ostvare četiri projekta u Angoli, domovini djeda Paula. Hvala vam što namjeravate priložiti velikodušne darove sljedeće subote.

Burns Musa Sibanda

*****

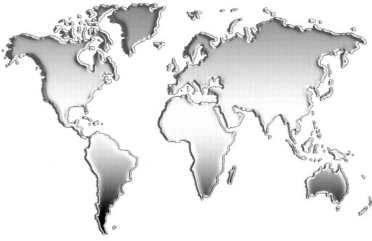
Zanimljivosti

- ◆ Pronađite Angolu na zemljovidu.
- ◆ Preuzmite fotografije s Facebooka: bit.ly/fb-mk.
- ◆ Preuzmite misijska iskustva i činjenice iz Južnoafričko-indijskooceanske divizije: bit.ly/sid-2022.

- ◆ Angola je vrlo bogata prirodnim bogatstvima i druga je zemlja po proizvodnji nafte i dijamanta u podsaharskoj Africi.

*****

25. lipnja 2022.
Gledanje Isusa
Trinaesta subota

Kad je Ricardo Ferreira iz Angole imao deset godina, doživio je nesreću prilikom preskakanja ograde. Nije primijetio tanku žicu s druge strane ograde, tako da je nezgodno pao i udario glavom o tlo.

Nakon nesreće počeo je gubiti vid. U školi nije mogao vidjeti ono što je učitelj pisao po ploči, pa je zamolio da sjedi u prvom redu. Nakon nekog vremena nije mogao vidjeti niti iz prvog reda. Na kraju ga je učitelj poslao kući, rekavši da škola ne može poučavati slabovidnog dječaka.

Rikardovi roditelji su ga vodili mnogim liječnicima, ali nijedan mu nije mogao pomoći. Rekli su da više nikada neće vidjeti.

Rikardo je bio vrlo tužan. Nije više mogao igrati nogomet, voziti bicikl ili se igrati skrivača sa svojim prijateljima. Kad bi izlazio iz kuće, mogao je čuti svoje stare suigrače kako ga ismijavaju. Govorili su: "Mali slijepac! Mali slijepac!"

Ti dječaci i djevojčice mislili su da zbijaju smiješnu šalu. Nisu znali da su njihove riječi bile bolne za Rikarda. Osjećao je kao da mu je život beznadno uništen.

Jednoga dana stariji rođak pozvao je Rikarda na izlet s izviđačima. Taj njegov rođak je bio vođa izviđačkog kluba. Rikardo nije htio ići, ali je njegov rođak bio uporan u pozivanju, pa je konačno otišao. Rikardo je bio iznenađen što je mogao sudjelovati u mnogim aktivnostima izviđača. Rođak ga je čak zamolio da mu pomogne. Rikardo se osjećao potrebnim. Osjećao se dobro.

Nešto kasnije Rikardo je čuo propovijed zbog koje je poželio predati svoje srce Isusu. Ali tada su nastali novi izazo-

vi. Na satu pripreme krštenika učitelj je tražio od Rikarda i drugih ljudi koji su se htjeli krstiti da nauče napamet Deset zapovijedi. Ali Rikardo ih nije mogao čitati iz Biblije, ili s papira koji im je učitelj podijelio. S tugom je pomislio da se neće moći krstiti. Kod kuće ga je majka ohrabrila. “Dat će Bog i ti ćeš se krstiti”, rekla mu je.

Tijekom tjedna starija sestra je Rikardu čitala naglas Deset zapovijedi. Čitala ih je više puta i sve ponavljala kako bi dječak zapamtio sve zapovijedi.

U petak su se svi koji su htjeli biti kršteni okupili u crkvi.

“Tko će nam prvi izrecitirati Deset zapovijedi?” upitao je starješina crkve.

Nitko se nije dobrovoljno javio pa je Rikardo podigao ruku. Nije se mogao sjetiti točnog redoslijeda, ali je savršeno izrecitirao svih deset. Starješina se začudio i pružio mu ruku. Okrećući se drugima, upitao je: “Tko može recitirati poput Rikarda?”

Sutradan, u subotu, svi su bili kršteni, uključujući i Rikarda.

Ubrzo nakon toga Rikarda su pozvali da iznese vijesti iz svijeta u subotnoj školi. Kad su neki od vjernika crkve to čuli, tražili su od učitelja subotnje škole da se predomisli.

“Rikardo ne može iznijeti vijesti iz svijeta jer ne može čitati”, rekli su.

Vođa subotnje škole je nježno dodirnuo Rikarda po ramenu.

“Čuješ li što govore?” upitao ga je. Rikardo je klimnuo glavom. “Pokaži svima što možeš učiniti”, rekao mu je. “Dobro se pripremi i lijepo nam iznesi vijesti iz svijeta sljedeće subote.”

Rikardova sestra čitala mu je vijesti iz svijeta za sljedeću subotu, i on ih je lako zapamtio. U subotu je Rikardo ispričao vijesti od početka do kraja.

Kad je završio, glasni i začuđeni uzvici: “Amen!” ispunili su crkvu.

Danas je Rikardo 25-godišnji student sveučilišta i sprema se postati pastor. Posljednje dvije godine čak je vodio klub izviđača, a i redovito propovijeda po crkvama širom Angole. Desetine ljudi je kršteno nakon njegovih propovijedi.

Rikardo više nije tužan. Iako ne može vidjeti očima, zna da mu je Bog dao odlično pamćenje. On također kaže da su liječnici pogriješili kad su mu rekli da više nikada neće vidjeti, jer u Otkrivenju 1,7 piše: “Evo dolazi u pratnji oblaka! I vidjet će ga svako oko.” To je obećanje da će prigodom Isusovog povratka svako oko moći vidjeti Kralja, uključujući i Rikardovo oko.

“Isuse, jednog dana ću vidjeti Tvoje lice”, raduje se on.

Današnji dar trinaeste subote pomoći će u otvaranju adventističke škole u Rikardovom rodnom gradu Luandi, u Angoli. Hvala vam što velikodušno prilazete za Južnoafričko-indijskooceansku diviziju.

Andrew McChesney

*****

Zanimljivosti

- ◆ Pronađite Angolu na zemljovidu.
- ◆ Porazgovarajte s djecom o ponašanju Rikardovih prijatelja i pitajte ih kako se treba odnositi prema djetetu s oštećenim vidom, sluhom ili slično. Pitajte ih kako bi se Isus ponašao prema takvom djetetu. Ohrabrite djecu da pokažu ljubav i strpljivost prema svima, bez obzira na uočene razlike.
- ◆ Preuzmite slike s Facebooka: bit.ly/fb-mk.
- ◆ Preuzmite misijska iskustva i činjenice iz Južnoafričko-indijskooceanske divizije: bit.ly/sid-2022.

- ◆ Među životinjama koje žive u savani u Angoli mogu se vidjeti bivoli, slonovi, žirafe, nilski konji, hijene, leopardi, lavovi, majmuni, zebre, gnui i druge vrste antilopa. Raznovrsnost kukaca obuhvaća i dvije opasne vrste: komarce i muhe ce-ce, koji prenose ozbiljne bolesti.

*****

Prije trinaeste subote

Pošaljite kući bilješku koja će podsjetiti roditelje na program trinaeste subote i potaknuti djecu da donesu svoj dar te subote, 25. lipnja. Podsjetite sve da je uloga njihovih darova da se Božja riječ širi po svijetu te da će jedna četvrtina našeg dara trinaeste subote neposredno otići kao pomoć za ostvaenje šest projekata u tri zemlje Južnoafričko-indijsko-oceanske divizije. Projekti su navedeni na četvrtoj stranici kao Misijski izazovi.

Govornik koji iznosi vijesti iz svijeta ne mora zapamtiti sve od riječi do riječi, ali treba biti dovoljno upoznat s gradivom da ne mora čitati. Jedna od mogućnosti je i da djeca odglume zbivanja iz iznesenog iskustva.

Prije ili nakon iskustva koristite zemljovid da prikazete tri zemlje u Južnoafričko-indijsko-oceanskoj diviziji — Angolu, Malawi i Majote, koje će primiti darove trinaeste subote. Opišite projekte koji će se ostvariti darovima trinaeste subote.

*****

Adventističke web stranice

Južnoafričko-indijsko-oceanska divizija: bit.ly/SDA-SID
Unija misija Sjeveroistočne Angole: bit.ly/NEAUnionMiss
Unija misija Jugozapadne Angole: bit.ly/SVAUnionMiss
Konferencija Južnoafričke Republike: bit.ly/SAUnionConf
Unija konfrecija Sjeverne Zambije: bit.ly/NZambiaUC
Unija konfrecija Južne Zambije: bit.ly/SZambiaUC
Unija konfrecija Središnjeg Zimbabwea: bit.ly/ZCUnionConf
Unija konfrecija Istočnog Zimbabwea: bit.ly/ZEUnionConf
Unija konfrecija Zapadnog Zimbabwea: bit.ly/ZVUnionConf

*****

*****

Dar trinaeste subote sljedećeg tromjesečja pomoći će Južno-američkoj diviziji da sagradi osam crkava:

- ◆ Cocabamba, u Boliviji.
- ◆ El Alto, u Boliviji.
- ◆ La Paz, u Boliviji.
- ◆ Trinidad, u Boliviji.
- ◆ Santos, u Brazilu.
- ◆ Maua, u Brazilu.
- ◆ Brodowski, u Brazilu.
- ◆ Ribeirão Preto, u Brazilu.

*****

Kazalo

<i>Dragi voditelju subotnje škole</i>	3
Zambija	
Idemo u crkvu!	5
Molitve za dijete	8
Velika i jaka svjetlost	11
Namibija	
Majka spava	14
Mozambik	
Zaključano!	17
Južnoafrička Republika	
Vjerni djed i baka	20
Botswana	
Molitva za školu	22
Angola	
Novo prijateljstvo	26
Sretna zbog pčelinjeg uboda	29
Kruh za smeće	32
Koliko Biblija ima knjiga?	35
Novi čovjek	38
Trinaesta subota: Gledanje Isusa	41

Njiva je svijet

“Prolazeći uz Galilejsko more, ugleda dva brata, Šimuna zvanog Petar i brata mu Andriju, gdje bacaju mrežu u more; bijahu ribari. I kaže im: ‘Hajdete za mnom, učinit ću vas ribarima ljudi!’ Oni brzo ostave mreže i pođu za njim. Pošavši odande, ugleda druga dva brata, Jakova Zebedejeva i brata mu Ivana: u lađi su sa Zebedejem, ocem svojim, krpali mreže. Pozva i njih. Oni brzo ostave lađu i oca te pođu za njim.” (Matej 4,18-22)

www.AdventistMission.org

www.adventisti.hr

www.znaci-vremena.com